

[Økonomiministeren]

men det har regeringen overhovedet ikke taget stilling til. Hjemmeserviceordningen har kørt i fem uger, og det er utroligt, at tidligere ministre ikke ved, at man ikke kan indkøre en ny ordning på den tid. Selvfølgelig skal hjemmeservicen have en chance, og det er i øvrigt det eneste nye tilskudssystem, der er kommet, efter at denne regering tiltrådte; alle de andre har vi arvet fra den foregående regering.

Så vil jeg gerne sige, at regeringen er indstillet på fuldstændig åbent og bevidst at bruge afgifter og tilskud som adfærdsmæssige instrumenter nøjagtig som tidligere regeringer, hvis økonomiske politik Det Radikale Venstre, hvis jeg nu skal nævne det, støttede eller endda deltog i. F.eks. indførte vi i forbindelse med kartoffelkuren et tilskud til boligopsparing og uddannelsesopsparing. Det blev kaldt præmiering, men det var et tilskud; det har denne regering fjernet, og det er et godt eksempel på, at Socialdemokratiet også kan fjerne tilskud, når det viser sig, at adfærden er ændret, så der ikke er behov for dem. Men hvem vil genindføre det tilskud? Det vil Venstre og De Konservative. Det fremgår i hvert fald af det papir, som hr. Fogh Rasmussen holdt tale efter for Venstres kredsformænd.

Det eneste nye tilskud er altså hjemmeserviceordningen, og det er et klart forsøg på at vende en forbrugsudvikling – det er så et svar til hr. Jes Lunde, som jeg heller ikke nåede helt i mit første indlæg. Hr. Jes Lunde kritiserede, at regeringen satser så meget på det private forbrug, og hr. Jes Lunde sagde, at dermed levede konvergensprogrammet ikke op til målet om en bæredygtig udvikling, selv om det blev anerkendt, at der er miljøafsnit i det, som viser, at regeringen faktisk også har taget nogle skridt i retning af at skabe en mere bæredygtig udvikling, nemlig i forbindelse med miljøafgifterne i skattereformen.

Jeg vil godt sige til hr. Jes Lunde, at regeringen er parat til at bruge afgifter og tilskud, men ikke parat til at øge det samlede afgifts- og skattetryk. Der skal være balance i disse ting, og derfor må man sænke afgifterne andre steder.

Vækst er jo mange forskellige ting, og det er regeringens vurdering, at vi ikke kan løse de afgørende problemer med beskæftigelsen, medmindre vi får vækst; men der skal mere til.

Velfærdskommissionen er nedsat. Regeringen arbejder selvfølgelig videre med, hvilke ændringer vi i øvrigt kan foretage i samfundet gennem 1990'erne for at nå vores mål, som jo er en fremskrivning med de 7 pct. frem til år 2000, i de sidste år af 1990'erne, for det er klart, at regeringens ambitionsniveau er højere end de 7 pct., men det er ikke noget, man gør fra det ene år til det andet, bliver jeg nødt til at understrege.

Vi tror også, at danskernes valg af forbrug ændrer sig, og det er derfor, vi er parat til at give et tilskud til hjemmeservice, hvis man ønsker fra forbrugernes side at bruge midlerne på en måde, som ikke er miljøbelastende, men som kræver nogle hænder, der gør noget hjemme hos én, så den, der betaler for det, får mere fritid og dermed måske en bedre kvalitet i sin hverdag. Det er tankegangen og et eksempel på, at forbrug er meget andet end lige netop forurening og ressourceforbrug.

(Kort bemærkning).

Anne Birgitte Lundholt (KF):

Jeg kan godt forstå, at det er svært for økonomiministeren at få over sin mund, at det, man gjorde, fordi ledigheden steg mere, end man havde regnet med, skaber mindre beskæftigelse. Det er svært at sige, men jeg behøver sådan set ikke at stille et skriftligt spørgsmål for at få bekræftet regnestykket. Jeg vil sige, at selv hr. Frank Jensen forstod regnestykket, og jeg er sikker på, at de mennesker, der nu ser, at jobbene ikke genbesættes, men at der sker en nedgang i beskæftigelsen, også godt kan følge det.

Økonomiministeren sagde så, at investeringerne også bliver foretaget, så der skabes privat investering. Jeg kan tilsige økonomiministeren al mulig støtte til at flytte dem fra disse tåbeligheder, som ødelægger beskæftigelsen, og over til investeringer, som specielt i private firmaer øger beskæftigelsen, og jeg er sikker på, at økonomiministeren kan finde masser af støtte hos både Venstre og De Konservative, hvis økonomiministeren tør gå forrest og sige, at nu gælder det infrastrukturinvesteringer i stedet for investering i maskering af ledighedstal, således at man bluffer vælgerbefolkningen i valgåret.